

Administrationen, ikke hovedsagelig gennem Lovgivningen, ligesaa lidt kan jeg give Slip paa den Tro, at man ogsaa gennem Lovgivningen maa kunne lægge et godt Grundlag for en bedre Ordning, og det er jo det, her tilsigtes. Forøvrigt skal jeg bemærke — hvad kun er for at gøre det klart, hvormeget eller hvorlidet min personlige Opfattelse har været paa det Reie i denne Sag — at de fleste Anker, der ere fremkomne, træffe saadanne Punkter, der ogsaa fandtes i det oprindelige af Regjeringen forelagte Udkast. Jeg kunde nok have været noget tilbøjelig til at gaae endnu mere efter min personlige Anskuelse; men der turde være flere Grunde, hvorfor jeg ikke troede at turde sætte saa megen Tillid just til min Anskuelse; navnlig fordi jeg naturlig maatte antage, at naar jeg saameget som muligt holdt mig til Bestemmelserne, saaledes som de vare fremkomne fra Regjeringens Side, maatte der være en heel Deel større Sandsynlighed for, at Forslaget kunde finde Anklang hos det ærede Thing.

Fallesen. Skjøndt jeg, mine Herrer, et Meget kan tiltræde de Bemærkninger, der ere gjorte af den ærede Minister og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), forekommer det mig dog, at de ikke her ret finde tilstræffelig Anvendelse. Sagen stiller sig for mig simpelthen saaledes: Bornholm har for Diebstikket en Militis, som man ønsker omorganiseret; for at dette kan skee hensigtsmæssigt, maae forskellige Bestemmelser, som nu ere tilstede, ryddes afveien, f. Ex. at Mandskabet er forpligtet til at være i Militisen fra Confirmaptionsalderen indtil Graven, at der findes visse Fritagelser, som man ikke ønsker, at By og Land ere stillede forskjelligt og saa videre. Disse Bestemmelser ønsker de ærede Forslagsstillere og Regjeringen selv at faae forandrede ved en Lov. Naar dette har skeet, mener man, at en anden Forsamling vilde vedtage de fornødne Bestemmelser, eller at Administrationen uden Lov kunde vedtage saadanne Forandringer, hvorved Militisen kunde komme i en helbigere Stilling. Sagen er saaledes ganske simpelt kutt den, at man ved Lovforslaget vil rydde enkelte Hindringer afveien, for bedre at kunne fremme Militisens Udbylding. Nu er der

vel i den iaar forelagte Værnepligtslov Spørgsmaal om at stille de Søværnepligtige paa Bornholm paa en særegen Maade; men det synes ikke at have Nogetsomhelst med denne Sag at gjøre. Derfor dette Forslag bliver Lov, findes der vistnok enkelte eventuelle Søværnepligtige i Militisen; saafremt nu den omtalte Værnepligtslov udkommer, træde disse naturligviis ud; men igrøvrigt vil dette ikke have nogensomhelst Indflydelse paa Ordningen af Militisen. Forslaget træder saaledes hverken Søværnet eller Væbningen paa Bornholm ibeien,

Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meente, at disse Bestemmelser ikke behøvede at vedtages ved Lov. Dette er en anden Sag; derom tør jeg ikke have nogen afgjort Mening; men jeg antager ikke, at Regjeringen har den Anskuelse, siden den ifjor fremlagde et Forslag om, at de nævnte Bestemmelser skulde forandres ved Lov. Det maa erindres, at Bornholms Militis er knyttet ganske anderledes til Kongeriget end Hæren; den hører ikke saaledes med Land og Haar ind under Rigsraadet, som Hæren gjør (Tscherning: Sol). Det maa Regjeringen heller ikke have meent, siden den selv har forelagt et Lovforslag som det, den forelagde forrige Aar. Jeg skal saaledes anbefale Thinget at lade denne Sag gaae til anden Behandling.

Tscherning. Jeg er enig med de ærede Talere i, at Vanskelighederne, der kunde hentes fra de Søfærende, ikke kan lægge denne Lov nogen Hindring ibeien, men der er andre Vanskeligheder, der heste sig ved selve Forslaget og som gjøre, at man skal betænke sig paa at føre det igjennem, især da det er klart, at det ikke behøves. Jeg troer, at der høves større Frihed til at handle uden Forslaget som Lov, og at en saadan Lov vilde binde Hænderne i en Retning, hvor det er tvivlsomt, om man bør binde dem. Naar man gennemgaaer Forhandlingerne, der gif forud for Værnepligtsloven af 1849, vil man finde, at det laa ibelig og ibelig for, at man satte sig imod Loven; fordi man ikke vilde have en almindelig Værnepligtslov, men et almindeligt Væbningsvæsen, og at det ligesaa hyppig blev viist, at